

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at jeg er meget glad for, at ministeren – om ikke direkte, så indirekte – erkender, at sådan som teksten ligger, giver den faktisk os, der har kritiseret indgrebet, ret i, at der er tale om en karenstid, som gør, at en stor gruppe af de lønmodtagere, som man siger er omfattet af indgrebet, alligevel ikke er det, fordi de kun har haft kortvarig tilknytning til den samme arbejdsplads. Jeg forstod på ministerens bemærkninger, at han er enig i, at sådan står der i teksten, men at det ikke er det, der er tilsigtet, og så må vi jo se, om det bliver rettet undervejs.

Det andet er, at ministeren siger, at man går ud over den ramme, som Dansk Arbejdsgiverforening har givet udtryk for at ville acceptere. Det gør man jo ikke. Der blev lavet et mæglingsforslag, som blev godkendt af Dansk Arbejdsgiverforening, men blev stemt ned af lønmodtagerne, og det er inden for den ramme, man har fundet pengene. At der så fra statens side er lagt noget mere ind, er jo ikke noget, der vedrører eller belaster arbejdsgiverne, så man kan sige, at løsningen er fundet inden for den ramme, som lønmodtagerne har stemt ned.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Arbejdsministeren prøver at tale uden om, at man har taget arbejdsgivernes parti i konflikten. Arbejdsgivernes hovedkrav i hele konflikten har været, at de ikke ville tage én krone mere op af lommen, og det krav er opfyldt. Lønmodtagernes krav i hele konflikten har været, at arbejdsgiverne skulle af med flere kroner end dem, der lå, men det krav er afvist, og det er da at tage stilling.

Alt det, der nu tales om som forbedringer, er betalt krone for krone af lønmodtagerne selv. Der er ikke taget én eneste yderligere krone fra arbejdsgiverne, og det er sådan, at for dem, der ikke bliver omfattet af ret til ekstra ferie og omsorgsdage, er det, der ligger på bordet nu, ringere end det, de stemte nej til, for før fik de bl.a. et højere pensionsbidrag end det, de nu får. Så man går ud og laver noget, der er ringere end det, arbejdsgiverne havde tilbudt lønmodtagerne på mange områder for manges vedkommende. Det er da at tage arbejdsgivernes parti. Det kan man ikke tale sig uden om.

Så hørte jeg ikke noget om – jeg må indrømme, at jeg ikke er helt så optimistisk som hr. Ole

Sohn – jeg hørte ikke noget om, at man vil ændre teksten i indgrebet. Og der står altså 9 måneders, henholdsvis 6 måneders uafbrudt beskæftigelse hos samme arbejdsgiver. Det er der jo adskillige titusinder, der ikke kan opfylde.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Arbejdsministeren var inde på i sit svar, at vi var nogle, der var galt afmarcheret i forhold til, hvad der skete ude i virkeligheden.

Indgrebet har ikke været kendt så længe, og jeg kan oplyse arbejdsministeren om, at hvis man læser på Ritzau inden for den sidste time, kan man se følgende overskrifter: Kl. 17.09 – Dansk Arbejdsgiverforening ser positive elementer i indgrebet; kl. 16.10 – Vrede og skuffelse i fagbevægelsen; kl. 15.23 – Landbruget hilser indgrebet velkommen. Tak skal I have; kl. 15.12 – Regeringens indgreb er ubegrundet, mener LO.

Jeg vil godt spørge: Har de herrer rundt omkring i denne her verden fuldstændig mistet orienteringssansen? Kan Dansk Arbejdsgiverforening, LO, Landbrugsraadet, fagbevægelsen – ikke finde ud af, hvad det er, der sker? Kender de ikke teksten? Selvfølgelig gør de det.

De, der er virkelig vildfarede i dag, er en socialdemokratisk ledet regering, der tager stilling og får ros fra Dansk Arbejdsgiverforening, fra Landbrugsraadet, men mødes med skuffelse og vrede i fagbevægelsen. Det siger da det helt centrale om indholdet i det her.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg har to korte spørgsmål til arbejdsministeren. Det ene er angående lovforslagets generelle bemærkninger side 2, de to kendte linjer om, at »regeringen har under overenskomstforhandlingerne tilkendegivet, at der ikke lægges op til politiske beslutninger, der øger arbejdsgivernes lønomkostninger i de kommende par år.«.

Jeg vil gerne bede arbejdsministeren nøje definere, hvad man forstår ved lønomkostninger. Betyder det, at virksomhederne ikke vil blive pålagt udgifter, som skader virksomhedernes konkurrenceevne? Kan man definere det på den måde? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål angår den uklarhed, som jeg kan forstå ministeren mener der er i lovforslaget, og som søges afklaret ved parternes hjælp. Jeg vil godt bede ministeren bekræfte